

1.2 ENFOCAMENT UTILITARISTA

Utilitaristes, per renovar amb èxit la vida social s'ha de tenir en compte el que ens diu l'economia política.

a) Els principis de l'utilitarisme

Criteri nostra conducta ha de ser la **utilitat**.

Utilitarisme → finalitat de tota acció humana està vinculada a la realització d'accions útils. Afirmar que és bo allò que ens és útil per a ser feliços, per tant hem de mesurar els nostres actes per les conseqüències envers a la felicitat que provoquen en nosaltres i en la societat.

Hem de realitzar accions que afavoreixin *la major felicitat al major nombre de persones*. → **Principi d'Utilitat** o de la **Màxima Felicitat**: considera termes hedonistes, obtenció de plaer. L'utilitarisme defensa un hedonisme social.

El plaer → el que és bo, desitjable. El dolor → rebutjat. Afirmar que el plaer és desitjable, els homes viuen constantment buscant el plaer i defugint el dolor.

b) Jeremy Bentham (gran influència en Mill)

Fundador de l'utilitarisme modern. Estableix com a principi fonamental del seu sistema el **principi d'utilitat**. La ciència moral d'assumir que l'únic fi d'obrar humà és la felicitat → consecució del plaer, altres conceptes morals (justícia, virtut, bondat, etc) → mitjans per assolir la felicitat.

Aplicar el **Principi de Màxima Felicitat** → triar l'acció que proporciona un plaer més gran.

2.2 INFLUÈNCIES SOBRE EL SEU PENSAMENT

a) **L'empirisme**: l'obra de milles pot interpretar com una reelaboració de la filosofia empirista de Hume. Defensa que només coneixem allò que podem percebre. Experiència → origen del coneixement.

b) **Saint Saimon**: Concepció del progrés humà. Mill sorprèn de la divisió en períodes:

Períodes orgànics — humanitat accepta creences tingudes com a veritats que generen els progressos de aquell període.

Període crítics: veritats són superades, la humanitat perd les conviccions sense adquirir altres de noves de caràcter general.

c) **Auguste Comte i el positivisme**: pensament positivista. Els avenços tecnològics i científics — canvis que alteren relacions socials i l'estructura de la societat. Les desigualtats, injustícies i desequilibris de la societat fan necessària la reforma social — per transformar-la i adquirir l'estadi positiu s'ha de conèixer la societat (relacions, mecanismes, estructura, etc) — *filosofia positivista*.

El positivisme creix de la confiança del progrés (procés de millora) — evolució en 3 etapes: *teològic, metafísic i positiu*.

3. FILOSOFIA DE J. STUART MILL

3.2 L'utilitarisme reformulador per Mill

Individualitat humana → centre de tot el seu pensament. Finalitat que persegueix l'home: desig, el plaer i felicitat.

L'utilitarisme defensa filosofia utilitarista, el principi de la major felicitat.

“Qui posa com a fonament de la moral la utilitat o el principi de la major felicitat i dolenta en proporció a la seva tendència a produir el contrari de la felicitat. Per felicitat s'entén plaer i absència de dolor; per infelicitat dolor i privació de plaer.”

Fi de l'acció — felicitat (consisteix en el plaer o l'absència de dolor). El principi inclou la felicitat individual i la major possible al major nombre de persones. Mill contempla la quantitat i la qualitat del plaer.

Virtut — mitjà de la felicitat (només s'arriba a la felicitat amb accions virtuoses).

Quan actuem hem plantejar-nos quins són els principis de les nostres accions per triar el millor → principi utilitarista.

Felicitat individual és més gran si contribueix la felicitat de tots. Felicitat s'aconsegueix amb l'exercici d'accions útils. Útil — allò bo i correcte, és tot el que promou la felicitat entès com a mitjà per assolir la felicitat.

La justícia és fonamenta en el dret objectiu (regla de conducta) i el dret subjectiu (títol que legitima la persona que fa l'acció judicial). La justícia és relativa, depèn del grau de civilització d'una societat i de les seves institucions de govern i jurídiques.

3.3 La llibertat

Principi que s'aplica quan cal saber fins on es pot exercir la seva llibertat en un individu és: **la llibertat d'aquest acaba on comença la llibertat dels altres.**

La relació amb la societat imposa a l'individu determinats deures que limiten la seva llibertat: tot individu es responsable de les seves accions, tot individu rep protecció de l'entorn social i per aquest motiu deu a la societat no perjudicar als altres.

La relació entre la societat ha de tenir un equilibri que permeti el seu desenvolupament.

Tothom busca el seu benestar, en aquest s'inclou el benestar amb les relacions amb els altres.

La llibertat exigeix l'existència d'una autonomia de gustos i inclinacions, la possibilitat d'organitzar la pròpia vida amb els propis criteris i actuar tenint en compte els propis actes, única limitació no perjudicar als altres.